

погодины сичкыѣ най-важны случкы въ една или много страны, въ една или много области, въ единѣ или много градове и села, ако и безъ никаа свръзка [пomeждy имъ : слѣдъ политическото събытіе описвать и нѣкое забѣлжительно въздушно явеніе, или пѣкъ бѣлжжѣть за нѣкоя епидимическа болѣсть, като чума, холера и пр. и пр. Лѣтописитѣ, въведени въ срѣднитѣ вѣкове на латинскы езыхъ отъ монасытѣ, казвать са *хрѣоницы*. Отъ рода на Лѣтописитѣный имамы: *Синодика на царя [Бориса*, въ Българскытѣ книжицы отъ 1858 год. бр. 7 и 8, споредъ С. Палаузова. — У Русскытѣ първыя лѣтописецѣ былъ Несторѣ, калугерѣ отъ Кіевопечарскыя мѣнастырѣ, куйто умрѣлъ въ 1111 год.

Историческытѣ запискы са поевявать обыкновенно слѣдъ лѣтописитѣ, когато народѣтъ достига вече въ една степенъ на образованность и не са доволствува съ безсвязната лѣтопись ; за туй тѣ съставятъ прѣходѣ къмъ пълната Исторія. *Историческы запискы* или *мемуары* са нарича связныйтѣ разсказъ на забѣлжителны случкы, на които самъ-си авторѣтъ е былъ очевидецѣ. Тѣзи случкы са излагатъ съ сичката подробность, и за туй тука влязатъ любопытны бѣлжжы за нравытѣ на обществото, характеристиката на най-важнытѣ лица по онуй време, различни анекдоты и пр. Съ този начинѣ историческытѣ запискы представятъ пълна картина на народный животъ въ опредѣленѣ единѣ періодѣ време. — Отъ лѣтописѣта, историческытѣ запискы съ туй са отличаваатъ, че въ тѣхъ случкытѣ са излагатъ не тѣй отрывочно, ами въ свръзка, доро и съ объясненіе на причинытѣ отъ които сѣ тѣ произлѣзли ; а отъ Исторіята тѣ са отличаваатъ съ туй, че въ тѣхъ са изобразява не цѣлъ животъ на народа, отъ край до край, а само единѣ періодѣ отъ неговото сѣществованіе, ёще и съ таквызи подробностями, които сѣ неумѣстны въ Исторіята. Примѣръ у Русскы-